

Beställansvar och skattnummer inom byggbranschen

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Inledning

Denna guide informerar om beställarens utredningsskyldighet inom byggbranschen och om det skattenummer som ska användas på byggarbetsplatser. De ändringar i beställaransvarslagen¹ som gäller byggverksamhet samt bestämmelserna om skattenummer för byggbranschen trädde i kraft den 1 september 2012. Ändringarna syftar till att bekämpa grå ekonomi och trygga en sund konkurrens mellan företagen.

Genom beställaransvarslagen bekämpas grå ekonomi i situationer där hyrd arbetskraft och underleverantörer anlitas. Enligt lagen är den som beställer ett arbete skyldig att utreda sin avtalspartners förmåga att sköta sina lagstadgade förpliktelser. Samtidigt säkerställs det att underleverantörerna och de företag som hyr ut arbetskraft iakttar de förpliktelser som gäller arbetsgivaren. Förpliktelserna syftar således även till att minimivillkoren i underleverantörernas och de hyrda arbetstagarnas anställningsförhållande ska uppfyllas.

I beställaransvarslagen ingår särskilda bestämmelser om byggverksamhet, som gäller tillämpningsområde, utredningsskyldighet och försummelseavgifter.

Skattenumret gäller personer som arbetar på byggarbetsplatser.

¹ Lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan­de av utomstående arbetskraft (1233/2006)

Beställarens skyldighet att utreda sin avtalspartners verksamhet

1 Vad eller vem är beställare?

Beställaren är en näringsidkare som anlitat hyrda arbetstagare eller arbetskraft som baserar sig på ett underleverantörsavtal.

Med beställare avses alla näringsidkare som är skyldiga att göra en grundanmälan om inledande av näringsverksamhet enligt handelsregisterlagen. Sådana är bl.a. öppna bolag, kommanditbolag, aktiebolag, bostadsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, andelslag, sparbanker, statliga affärsverk, ideella föreningar och stiftelser samt privata näringsidkare som har ett permanent verksamhetsställe för utövning av sin näring eller minst en anställd. Beställaren kan även vara en utländsk stiftelse eller sammanslutning som i Finland etablerar en filial eller bildar ett europabolag.

Även staten, kommunerna, samkommunerna, församlingarna och andra offentligt rättsliga sammanslutningar är beställare.

Beställaren kan även vara ett utländskt motsvarande företag, när det är verksamt i Finland.

Beställansvarslagen gäller i regel inte näringsidkare inom jordbruk och fiskeri och inte heller hushåll.

2 När tillämpas lagen inom byggverksamhet?

Lagen tillämpas på arbete som utförs i Finland.

Lagen gäller beställare som *anlitar hyrda arbetstagare*. Med en hyrd arbetstagare avses en arbetstagare som ingått ett arbetsavtal med en sådan arbetsgivare som med arbetstagarens samtycke har ställt denne till en annan arbetsgivares förfogande. En hyrd arbetstagares arbetsgivare kan vara verksam antingen i Finland eller utomlands.

Lagen tillämpas i vissa av beställarens *arbetsituationer som baserar sig på ett underleverantörsavtal* under följande förutsättningar:

- Beställaren och dennes avtalspart har ett underleverantörsavtal om ett överenskommet arbete mot vederlag.
- Arbetet utförs i beställarens arbetslokaler eller på beställarens arbetsställe. I beställarens arbetslokaler arbetar normalt även beställarens egna anställda. Lagen gäller inte underleverantörsarbete för att i underleverantörens egna lokaler producera separata delar, material eller program som därefter monteras eller förädlas i beställarens lokaler. Beställarens arbetsställe kan dock vara beläget på någon annan plats än i beställarens lokaler. Dylika arbetsställen finns inom byggverksamhet, trafik- och transportbranscherna samt i samband med sådana tjänster som produceras i tjänsteköparens eller tjänsteanvändarens lokaler.

Lagen gäller all byggverksamhet. Utöver husbygge täcker byggverksamheten dessutom bl.a. service-, reparations- samt mark- och vattenbyggande. Vid byggverksamhet tillämpas lagen på alla de beställare av en arbetsprestation som är verksamma på en gemensam arbetsplats².

Små underleverantörsavtal och avtal om anlitande av hyrd arbetskraft har lämnats utanför lagens tillämpningsområde genom föreskrivna gränsvärden.

Lagen tillämpas inte om följande gränsvärden uppfylls:

- Det arbete som utförs av hyrda arbetstagare fortgår sammanlagt högst tio arbetsdagar.
- Värdet av vederlaget för underleverantörsavtalet utan mervärdesskatt understiger 7 500 euro.

Utredningsskyldigheten kan inte kringgås genom att avtal spjälkas upp i delar som underskrider gränsvärdena. Arbetet anses ha fortgått utan avbrott, om det arbete eller det arbetsresultat som presterats för beställarens räkning består av tidsbundna avtal som utan avbrott eller med endast korta avbrott följer på varandra.

3 Vad ska beställaren utreda?

Bestämmelsen om beställarens utredningsskyldighet är en av de viktigaste i lagen. Syftet med utredningarna är att ge beställaren så riktiga uppgifter som möjligt om huruvida avtalsparten är pålitlig och huruvida denne agerar på det sätt som förutsätts i lagstiftningen.

Beställaren ska inhämta de uppgifter som nämns i lagen innan ett avtal ingås. Den hyrda arbetstagarens arbetsgivare och den andra parten i ett underleverantörsavtal är skyldiga att lämna dem till beställaren. Om beställaren inhämtar uppgifterna först senare, har utredningsskyldigheten försumrats. Ett undantag från detta är när avtalet innehåller ett hävningsvillkor för det fall att beställaren på basis av uppgifterna

² 49 § i arbetarskyddslagen (738/2002) definieras gemensam arbetsplats.

inte skulle ha ingått avtalet. Uppgifterna och utredningarna kan också lämnas som kopior eller beställaren kan ta kopior av dem

Utredningsskyldigheten gäller följande:

- Det huruvida företaget är infört i förskottsuppbörsregistret enligt lagen om förskottsuppbörd, arbetsgivarregistret och i registret över mervärdesskattskyldiga enligt mervärdesskattelagen.
- Ett handelsregisterutdrag eller motsvarande uppgifter som erhållits från handelsregistret, av vilket framgår när företaget infördes i registret, branschen, styrelsen, den övriga ledningen, firmatecknarna, revisorerna, de ansvarigas personuppgifter samt huruvida de senaste bokslutshandlingarna lagenligt lämnats till registermyndigheten.
- Ett intyg över betalda skatter eller ett intyg över skatteskuld eller en utredning om att en betalningsplan angående skatteskulden har gjorts upp. Eftersom Skatteförvaltningen endast ger intyget till själva företaget ska man alltid begära intyget av den andra parten i underleverantörsavtalet eller av den hyrda arbetstagarens arbetsgivare. För att uppgifterna i intyget över skatteskuld inte utan grund ska försätta avtalsparten i en svagare ställning, kan avtalsparten lämna beställaren endast en utredning om att en överenskommelse om betalningsrangemang har ingåtts. På så sätt får företaget det inte ännu kärvare enbart på grund av skatteskulden, utan iakttagandet av en betalningsplan är ett bevis på företagets strävan att handla lagenligt.
- Intyg över tecknande av pensionsförsäkringar samt över betalning av pensionsförsäkringsavgifter eller en utredning om att en betalningsöverenskommelse har ingåtts angående pensionsförsäkringsavgifter som förfallit till betalning. Pensionsanstalterna ger sina kunder sådana intyg. För arbetstagarna är betalningen av arbetspensionsavgifterna ett viktigt bevis på arbetsgivarens förmåga och vilja att sköta de förpliktelser som hänför sig till arbetet, såsom socialskyddsavgifterna. Även i detta sammanhang beaktas företagets betalningsstörningar. Om företaget har för avsikt att sköta betalningarna, kan det bevisa sin avsikt med att det har ingått en betalningsöverenskommelse, som företaget också följer.

- Ett intyg över tecknande av olycksfallsförsäkring. Enligt lagen om olycksfallsförsäkring är arbetsgivaren skyldig att teckna olycksfallsförsäkring för sina arbetstagare i anställningsförhållande. Beställaren ska inhämta uppgift om att avtalsparten har en gällande försäkring för sina arbetstagare. Försäkringsbolagen ger intyg över försäkringarna och deras innehåll.
- En utredning om vilket kollektivavtal som ska tillämpas på arbetet eller om de centrala anställningsvillkoren. Det kollektivavtal som ska tillämpas kan vara antingen ett kollektivavtal som binder arbetsgivaren, ett allmänt bindande kollektivavtal eller något annat kollektivavtal som arbetsgivaren tillämpar i praktiken. En utredning om de centrala anställningsvillkoren omfattar till exempel arbetstagarens huvudsakliga arbetsuppgifter, lönebetalningsperioden, den ordinarie arbetstiden, hur semestern bestäms och uppsägningstiden. I fråga om löneuppgifterna räcker det med en utredning om hur lönen och dess delar bestäms. Avsikten är inte att beställaren ska kunna ta del av de individuella löneuppgifterna.

En utländsk avtalspart ska på ett förståeligt sätt lämna beställaren uppgifter som motsvarar ovannämnda utredningar och intyg. Utredningsskyldigheten är med beaktande av lagstiftningen i utlandet lika omfattande som för företag verksamma i Finland. Uppgifter som ska lämnas är i första hand ett registerutdrag i enlighet med lagstiftningen i det land där företaget är etablerat eller till exempel en anmälan eller ett intyg under ed om näringsutövning.

Om det i företagets etableringsland t.ex. inte finns tillgång till sådana tillförlitliga uppgifter som kan jämföras med intyget om skatteskuld, eller om företaget inte är skyldigt att pensionsförsäkra sina arbetstagare, ska företaget ge beställaren en tillförlitlig utredning om detta. På motsvarande sätt ska uppgifter om hur det utländska företaget sköter socialskyddet visas på något annat vedertaget sätt, som till exempel genom en utredning om de försäkringar företaget tecknat.

Om ovannämnda utredningar inte kan lämnas eftersom sådana saknas, har beställaren rätt att godkänna och avtalsparten rätt att lämna utredningen på något annat sätt som allmänt kan anses vara tillräck-

ligt. Om det är fråga om en medlemsstat i EU eller EES kan utrednings-skyldigheten fullgöras genom att man av den utländska arbetsgivare som hyr ut arbetskraft begär ett A1- eller E 101-intyg.

Beställaren har även rätt att godkänna utredningar av någon annan än en myndighet, om utredningarna har utfärdats av någon annan bedömare eller registerförare som allmänt anses vara tillförlitlig. För företag inom byggbranschen är sådana t.ex. tilaajavastuu.fi, internettjänsten ePortti, Suomen Asiakastieto Oy och Byggandets Kvalitet BYKVA rf.

Utredningar behöver inte begäras om beställaren har grundad anledning att lita på avtalsparten av följande orsaker:

- Avtalsparten är staten, en kommun, en samkommun, en församling, en kyrklig samfällighet, Folkpensionsanstalten, Finlands Bank eller någon annan offentlig aktör som nämns i lagen.
- Avtalsparten är ett publikt aktiebolag (abp) enligt aktiebolagslagen, ett statligt affärsverk, ett privaträttsligt bolag som helt ägs av en kommun eller en motsvarande utländsk sammanslutning eller ett motsvarande utländskt företag.
- Någon annan motsvarande orsak enligt vilken avtalspartens offentliga tillförlitlighet kan jämföras med ovannämnda företag. Även då ska de allmänna kriterierna för tillämpningen av lagen uppfyllas och den motsvarande orsaken tolkas snävt. En annan motsvarande orsak kan vara t.ex. företagets storlek.

Om beställaren och avtalsparten har ingått ett avtal som gäller i över 12 månader, ska avtalsparten även under avtalsförhållandet med 12 månaders mellanrum lämna beställaren intyg över skatter och pensionsförsäkringar. Underlåtenhet att iaktta denna bestämmelse leder inte till påföljd för försummelse av utredningsskyldigheten. Detta beror på att avtal i allmänhet inte innehåller hävningsvillkor för det fall att den andra avtalsparten t.ex. inte längre får finnas i myndighetsregistret eller har låtit bli att betala arbetsgivaravgifterna.

För att uppgifterna så bra som möjligt ska beskriva företagets nuläge, får de *inte vara äldre än tre månader*. Beställaren ska säkerställa att denne har haft tillgång till alla ovannämnda uppgifter och utredningar innan ett avtal ingås, när det är fråga om ett avtal som ingås för första gången. Dessa uppgifter och utredningar behöver däremot inte inhämtas om beställaren ingår ett nytt avtal med samma avtalspart inom den tid då uppgifterna gäller.

Beställaren är inte skyldig att göra en ny utredning, om ett nytt avtal ingås med samma avtalspart innan 12 månader har förflutit från det att utredningsskyldigheten fullgjordes för första gången. En beställare som har förbundit sig till ett avtalsförhållande har inte alltid samma möjligheter att frigöra sig från avtalet som en beställare som överväger ett nytt avtal. Beställaren är emellertid utredningsskyldig om denne har anledning att misstänka att det har skett sådana förändringar i avtalspartens situation som förutsätter granskning. En sådan orsak kan t.ex. vara att företagets ägare eller en ansvarig person i företaget har meddelats näringsförbud, en brottsundersökning har kommit ut i offentligheten eller företrädare för personalen kommit med befogade misstankar om att avtalsparten brutit mot sina arbetsgivarförpliktelser.

Beställarna ska spara uppgifterna *i minst två år* efter att det arbete som avtalet gäller har avslutats.

En del av de uppgifter som omfattas av utredningsskyldigheten är inte offentliga. Med tanke på den fortsatta företagsverksamheten är det viktigt att uppgifterna om företagen inte sprids i större utsträckning än vad som är syftet med lagen. Därför får beställaren eller någon som är anställd hos beställaren inte ge ut erhållna icke-offentliga uppgifter

till utomstående. Sådana uppgifter är uppgifter som gäller betalning av skatter, skatteskuld eller teckning av pensionsförsäkringar.

Uppgifterna får ges ut om avtalsparten själv eller en myndighet med stöd av lag har offentliggjort dem eller pensionsanstalten har anmält uppgifterna till kreditupplysningsregistret. Tystnadsplikten gäller även sådana icke-offentliga uppgifter som inhämtats ur en annan registerförarens register. En registerförare kan alltid lämna ut uppgifter till beställaren, om registerföraren har fått den berörda partens samtycke till det.

I fråga om tystnadsplikt för tjänstemän och andra myndigheter tillämpas dock lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

En uppgift som omfattas av tystnadsplikten får inte röjas ens efter det att företagaren eller någon som är anställd hos företagaren inte längre sköter det uppdrag i vilket han eller hon tagit del av informationen. För brott mot tystnadsplikten har förskrivits straff.

4 Vilka uppgifter måste företrädare för personalen få?

För att lagens syfte ska uppnås och tillsynen effektiviseras är det viktigt att även företrädarna för personalen känner till anlitaandet av utomstående arbetskraft. Därför är beställaren skyldig att informera den förtroendeman som valts på grundval av kollektivavtal eller, om ingen förtroendeman har valts, förtroendeombudet enligt arbetsavtalslagen om ett avtal om hyrd arbetskraft eller underleverantörsarbete. Motsvarande uppgifter ska även lämnas till arbetarskyddsfullmäktigen. Företrädarna för personalen ska begära uppgifterna av sin arbetsgivare, som fungerar som beställare.

Beställaren ska klarlägga volymen på den arbetskraft som anlitas, identifieringsuppgifterna för det företag som hyr ut arbetskraft eller med vilket ett underleverantörsavtal har ingåtts, arbetsstället, arbetsuppgifterna, avtalstiden samt det kollektivavtal som tillämpas på de arbetstagare som utför det hyrda arbetet eller underleverantörsarbetet eller, om kollektivavtal saknas, de centrala anställningsvillkoren.

Uppgifterna behöver inte lämnas om lagen inte tillämpas på grund av den allmänna undantagsbestämmelsen om tillämpningsområdet. Uppgifterna ska dock lämnas i situationer där underleveransen eller det hyrda arbetet i sig hör till lagens tillämpningsområde, men beställaren inte behöver begära informationen, t.ex. när avtalsparten är staten eller en kommun.

Företrädaren för personalen i användarföretaget ska alltid ges sådan information som behövs för att en tvist om tillämpningen av lagar eller avtal som gäller den hyrda arbetstagarens lön eller anställningsförhållande ska kunna lösas. Informationen ska ges oberoende av begränsningarna av lagens tillämpningsområde. För att informationen ska fås, måste arbetstagaren ge sitt bemyndigande.

5 Vad leder försummelse av utredningsskyldigheten till?

Om utredningsskyldigheten försummas är påföljden en *försummelseavgift*, som påförs beställaren. I vissa situationer kan beställaren dessutom påföras en *förhöjd försummelseavgift*. Försummelseavgiften och den förhöjda försummelseavgiften ska betalas till staten.

Försummelseavgift påförs om beställaren har försummat sin utredningsskyldighet.

Försummelseavgiften är minst 1 600 euro och högst 16 000 euro. När storleken på försummelseavgiften bestäms beaktas graden, arten och omfattningen av försummelsen samt värdet av avtalet mellan beställaren och dennes avtalspart. Försummelseavgiftens storlek varierar således beroende på hur allvarlig försummelsen är. Bedömningen påverkas även av om det är fråga om ett småföretag med några arbetstagare eller en beställare med hundratals arbetstagare. Beloppet av försummelseavgiften beror också på beställarens eget handlande, såsom uppsåtlighet i försummelsen eller ligkiltighet inför de lagstadgade skyldigheterna. Avgiften kan lämnas opåfordrad, om försummelsen kan anses vara ringa och om det med tanke på omständigheterna är skäligt.

Förhöjd försummelseavgift påförs i följande situationer:

- Om beställaren har ingått ett avtal med en näringsidkare som meddelats **näringsförbud** eller med ett företag vars bolagsman, styrelseledamot, verkställande direktör eller någon annan person i därmed jämförbar ställning inom bolaget har meddelats näringsförbud. Rättsregistercentralen för register över näringsförbuden, och uppgifterna lämnas också till Patent- och registerstyrelsen. Registeruppgifterna är offentliga och de framgår av handelsregisterutdraget. Om näringsförbud föreskrivs i lagen om näringsförbud. Försummelseavgift ska inte påföras om beställaren har fullgjort sin utredningsskyldighet enligt lagen men uppgifterna, intygen eller utredningarna inte har visat att avtalsparten har meddelats näringsförbud.
- Om beställaren har ingått ett avtal trots att beställaren måste ha insett att den andra **avtalsparten inte haft för avsikt att fullgöra sina lagstadgade skyldigheter som avtalspart och arbetsgivare**. Bestämmelsen gäller närmast fall då beställaren visar en tydlig och enligt allmän livserfarenhet observerbar likgiltighet inför det faktum att avtalsparten inte fullgör sina skyldigheter.

Den förhöjda försummelseavgiften är minst 16 000 euro och högst 50 000 euro. När dess storlek bestäms beaktas värdet av avtalet mellan beställaren och dennes avtalspart och den nytta som uppnås, upprepning, planmässighet samt andra omständigheter. Påförandet av avgiften grundar sig på en helhetsbedömning av gärningens klanderbarhet och den nytta som eftersträvas. Om tillämpningen av bestämmelsen skulle leda till ett oskäligt slutresultat, kan den förhöjda försummelseavgiften lämnas opåförd eller påföras till ett belopp som understiger minimibeloppet.

Försummelseavgiften bestäms av regionförvaltningsverket, som fattar ett överklagbart beslut i ärendet. Påförandet av en försummelseavgift förutsätter alltid att beställaren hörs och då kan framföra de orsaker som bidragit till försummelsen samt andra relevanta omständigheter. Arbetsarskyddsmyndigheten har rätt att av beställaren till påseende

få de handlingar som hänför sig till utredningsskyldigheten och vid behov kopior av dem. Till dessa handlingar hör även avtalet om underleverans eller hyrd arbetskraft. Beställaren får söka ändring i ett beslut genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

Regionförvaltningsverkets rätt att bestämma en försummelseavgift preskriberas efter två år. Preskriptionstiden räknas från den tidpunkt då det arbete som ett lagenligt avtal gäller har avslutats. Om man misstänker att ett brott mot utredningsskyldigheten har begåtts, ska regionförvaltningsverket behandla ärendet i brådskande ordning.

6 Hur övervakas lagen?

Arbetskyddsmyndigheterna övervakar efterlevnaden av lagen i enlighet med lagen om tillsynen över arbetarskyddet. Arbetskyddsmyndigheterna har enligt lagen om tillsynen över arbetarskyddet rätt att få tillträde till arbetsplatserna och att få sådana uppgifter som behövs för tillsynen. Enligt beställaransvarslagen gäller tillsynsrätten också sådana beställare som inte är arbetsgivare.

Skattenummer tas i bruk på alla bygg- arbetsplatser

1 För vem gäller skattenumret?

Varje person som arbetar på ett bygge måste fr.o.m. 1.9.2012 bära ett synligt personkort på vilket också skattenumret har antecknats. På nya byggen måste man ha skattenummer från och med 1.9.2012, men på gamla byggen (inletts före 1.9.2012) blir det obligatoriskt först efter övergångstiden, dvs. senast 1.3.2013.

Finska arbetstagare som arbetar på byggplatser har fått sina skattenummer i samband med skattekortet för 2012. Yrkesutövarna får skattenummer i samband med förskottsdebetsedeln. Om någon som arbetar på en byggplats inte har ett skattenummer eller har tappat bort det får man ett skattenummer på närmaste skattebyrå.

Utländska arbetstagare får en personbeteckning och ett skattenummer på skattebyrå (kontaktuppgifter: skatt.fi/skattenummer). Arbetsgivaren kan beställa sina arbetstagares skattenummer centraliserat från Skatteförvaltningen genom att skicka arbetstagarnas personbeteckningar elektroniskt till Skatteförvaltningen som sedan skickar skattenumren till arbetsgivaren. Samtidigt registreras de anställda i byggbranschens skattenummerregister.

2 Hur registreras arbetstagaren i skattenummerregistret?

Skattenumren för dem som arbetar på byggplatser ska antecknas i ett offentligt skattenummerregister för byggbranschen. Arbetsgivaren eller annan tilldelare av personkortet har möjlighet att kontrollera att det skattenummer som arbetstagaren anger stämmer överens med det nummer som finns i Skatteförvaltningens register.

Arbetstagaren blir inte automatiskt införd i skattenummerregistret, utan man ska separat be om registrering. Bara ifall arbetsgivaren elektroniskt begär skattenummer för minst 20 personer, registreras arbetstagarna också i skattenummerregistret. Arbetsgivaren kan skicka begäran elektroniskt till Skatteförvaltningen via webbtjänsten Ilmoitin.fi. Man kan också begära om registrering per telefon eller genom att personligen besöka skattebyrån.

3 Något nytt på kommande?

Avsikten är att man under 2013 på byggplatserna ska ta i bruk ett särskilt anmälningsförfarande som gäller arbetstagare och byggtreprenader. I anmälningsförfarandet anmäler den som huvudsakligen genomför byggprojektet till Skatteförvaltningen månatligen uppgifterna om arbetstagare och andra prestationsmottagare som arbetar på byggplatsen. Varje arbetsgivare ska månatligen lämna uppgifterna om sina anställda till den som huvudsakligen genomför byggprojektet.

Anmälningsförfarandet gäller även beställare av byggtjänster som också ska anmäla sina egna underentreprenader månatligen till Skatteförvaltningen. Detta gäller nybyggen och även t.ex. omfattande renoveringar och saneringar som görs för bostadsaktiebolag såsom fasad-, tak- och rörrenoveringar.

Anmälningsförfarandet kommer sannolikt också att gälla egnahemsbyggen. Anmälningskyldigheten gäller däremot inte sådana objekt som privatpersoner bygger för vilka det inte krävs bygglov.

Skatteförvaltningen utnyttjar uppgifterna i skattekontrollen i realtid. Dessutom kan vi med hjälp av uppgifterna uppskatta kundernas beskattningsstatus och behov av registrering.

Regeringens proposition i ärendet ges på hösten 2012.

För mest aktuell information besök webbplatsen skatt.fi/skattenummer

Ytterligare information:

www.tem.fi/sv

www.tyosuojelu.fi/se

www.skatt.fi/skattenummer

www.finlex.fi/sv (uppdaterad lagstiftning)

Arbets- och näringsministeriet

Avdelningen för arbetslivs-
och marknadsfrågor

PB 32, 00023 Statsrådet

Växel +358 29 506 0000

Skatteförvaltningen

Serviceumren och skattebyråernas

postadresser finns på adressen

www.skatt.fi/kontaktuppgifter

Layout: Edita Publishing Oy

Tryck: Edita Prima Oy, 2012

